

Sygn. akt I KO 7/22

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **P. C.**

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 2 lutego 2022 r.,

wniosku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 12 stycznia 2022 r., sygn. akt III K [...]

w przedmiocie przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę P. C. do rozpoznania Sądowi Okręgowemu
w X.**

UZASADNIENIE

Przed Sądem Okręgowym w W. zawisła sprawa z subsydiarnego aktu oskarżenia skierowanego przeciwko P. C. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

Przedmiotowym wnioskiem, w trybie art. 37 k.p.k., wystąpiono już po raz kolejny o przekazanie tej sprawy innemu równorzędnemu sądowi – Sądowi Okręgowemu w X., z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, które w tej sprawie jest zagrożone, gdyż zły stan zdrowia oskarżonego uniemożliwia rozpoznanie tej sprawy przez sąd miejscowo właściwy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek jest zasadny.

Zgodnie z treścią art. 37 k.p.k. Sąd Najwyższy może z inicjatywy właściwego sądu przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, jeżeli wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości. Z utrwalonego w tej materii orzecznictwa jednoznacznie wynika, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem sprawy sądowi innemu niż właściwy również wtedy, gdy nie jest możliwe - z uwagi na zły stan zdrowia oskarżonego - rozpoznanie sprawy przez sąd właściwy. Znaczna odległość pomiędzy miejscem pobytu oskarżonego, a sądem właściwym do rozpoznania sprawy, np. przy określonych przeciwwskazaniach zdrowotnych oskarżonego do podróży, może uniemożliwiać udział w rozprawie, a więc stać na przeszkodzie skorzystania z procesowych uprawnień osobie, której sprawa bezpośrednio dotyczy i która chce z tych uprawnień korzystać.

Taka sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie. Jak wynika z przeprowadzonej na zlecenie Sądu Okręgowego w W. opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej z 28 maja 2021 r., oskarżony P. C. cierpi na szereg poważnych i wielonarządowych schorzeń, które nie rokują w najbliższym czasie poprawy jego zdrowia. Planowane są wobec niego także dalsze działania diagnostyczno-lecznicze. Oskarżony przez 17 godzin dziennie przyjmuje również pozajelitowe żywienie, co jak akcentowano w opinii, pozwala mu jedynie na udział w rozprawie w ograniczonym zakresie, tak co do miejsca, jak i czasu. Może on uczestniczyć w rozprawie wyłącznie blisko swojego miejsca zamieszkania, w określonym przedziale czasowym, od około 3-4 godzin wraz z dojazdem do Sądu i powrotem do domu. Nie ulega zatem wątpliwości, że już tylko czas potrzebny oskarżonemu na dojazd do Sądu Okręgowego w W. zdecydowanie przekracza jego przerwę w żywieniu pozajelitowym (k. 464), a co za tym idzie – uniemożliwia skorzystanie z uprawnień procesowych, z których chce korzystać.

Z powyższego wynika, że okoliczności związane ze stanem zdrowia P. C. uniemożliwiają prowadzenie w sposób prawidłowy postępowania przed sądem właściwym miejscowo. W sytuacji zatem, gdy ten sąd miały rozpoznawać sprawę,

nie może być zrealizowany konwencyjny, konstytucyjny i ustawowy standard rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie. Dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga zatem, by sprawę rozpoznał taki sąd, z którego procedowaniem nie będą związane tego rodzaju przeszkody jak obecnie. Oznacza to, że w niniejszej sprawie zaistniały na tyle doniosłe okoliczności, które uzasadniają przekazanie sprawy, zgodnie z treścią art. 37 k.p.k., do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi – Sądowi Okręgowemu w X., położonemu jak najbliżej miejsca zamieszkania oskarżonego. W zaistniałej sytuacji tylko bowiem rozpoznanie sprawy przez sąd wyznaczony w drodze delegacji, może zagwarantować realizację jednej z podstawowych zasad procesu karnego, jaką jest zasada rozstrzygnięcia sprawy w rozsądnym terminie (art. 2 § 1 pkt 4 k.p.k.), ale także przysługującego oskarżonemu z mocy art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, prawa do sprawiedliwego i jawnego rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.